

چۆن بووم به حمید قا نکووخ؟ ... عه بدول ه حمان فەرهادی

زۆرم مهراق بوو ئەم دەسەلاتە سیاسییە پاشوو بگۆدرت، کهچی ئاستا خەریکه پەشیمان دەبمهوه، ئاخر ئەوانیش زۆریان ئەزیه تی خەڵک دەدا و هیچ مافێکی هاووالتیان دەسته بهر نهدهکرد، تەنیا متووی دزی و به تاوان بردنی داها تهکانی و لات بوون و که مام ئاستا بووین، حسەبی سهگێکی تەپپویان بۆ نهدهکردین، بۆی زۆرم قەڵ دەبوونهوه و خەشیم به چههره‌ی دزپویان نهدههات، که لهو دهشت و کێوانه دابه‌زین، ده‌تگوت به‌رازن بیستنان ده‌نن، به‌راز که ده‌که‌وت ته‌ناو باخچه، هه‌رچی ساغه به‌پێوه‌ی ناهاڵ، ئەمانیش وابوون، گۆریه جۆپه‌نجه کونه‌کانی خۆیان له‌بیرچۆوه و فەری ناوی مارکه جیهانییه‌کانی بۆن و قات و قەنده‌ره و تیش‌رت بوون، یه‌کسه‌ر که‌روباریان کردن به‌جوانترین مەدیلی فەرد و مارسیدیس و د.ج. بۆی قەمان لۆ ده‌بوونهوه، ده‌نا به‌ به‌راورد به‌م دۆن مووچکه سه‌گانه، خەریکه له‌هه‌ژنی گریان ده‌دهم و ده‌دهم ئەي هه‌زار هه‌مه‌ت لۆ بۆ کفن دز. ئاخر ئەو دۆن ته‌پشوو لانیانه، سم قووتی ده‌لینگ هه‌کشاوێ ناشیرین، ئەر بۆنی ده‌میان بۆ وا گه‌نیوه؟ تۆ بۆی بزائن ددان شووشتن چیه؟ هه‌ر هه‌موو شتێکیان به‌لاوه حه‌رام و گونا هه، چۆن زه‌نده‌قم لۆیان نه‌چۆ؟ گوتیان خواردنه‌وه حه‌رامه، گوتمان ئامه‌ننا، ئەگه‌رچی زۆر خه‌مبار نه‌بووم، به‌ئکوو تەنیا مانگی جار له‌ یانه‌که‌ی فەرمانبه‌ران خۆم و چه‌ند نه‌گه‌ت به‌خه‌شیه‌وه خه‌مه‌کانمان به‌با ده‌کرد و تا مۆ ده‌بووین هه‌مانده‌قواند، ئەوه‌شیان بۆی، که‌چی ئاستا خەریکه هه‌موو شتێکی جوانمان لۆ ده‌ده‌نه به‌ر بۆ یاره‌ دزپوه‌کانیان گوايه حه‌رامن.

جا ئوتووکردنی جلوبه‌رگ که‌ی له‌ کتێبه‌ پیرزەکاندا به‌ حه‌رامی ها‌تووه؟

ئەي قۆز داها‌نان چ پوه‌ندییه‌کی به‌ ئیرتیداد و میرتیداده‌وه هه‌یه؟
توخا و لات هه‌یه له‌ دونه‌یادا شانه‌ی قۆز تۆدا مه‌منووع بۆ؟
! زۆر سه‌یره هه‌رچی دۆ ده‌مانخووتنت

ئەوه مانگێکه بۆیه‌ی قۆزیا قه‌ده‌غه کردووه، چ کون و قوژبنێکی ئەم شاره‌ نه‌ما بۆی نه‌گه‌ت، چابوو ئەمجاره‌ سدیقه‌فه‌ندیی نۆغهران به‌ها‌نامه‌وه هات و تیوو بۆکی هه‌نگ کردنه‌وه‌ی قۆز دام، باش بوو ئەمجاره‌شیان چه‌رموویی قۆم له‌کۆ کرده‌وه، ئەي بۆ جارێکی دیکه چیم چاره‌یه؟

مانگـك دواتر خەريك بوو تەواوی قژم ەنگى بەفر داگر،
 ئـوارەيەكيان بـى ھاتمە دەرەوہ تا پاكەتـك لە ھەر جـرە بـى يەيەك
 بـت لەم شارە زل و زەبەلاحە پەيدا بکەم، ئـ ئاخر ئەوانە وا بـ
 ساـك دەچـ دینارـكى خانە نشینیە کەیان نەداوینەتـ، زـر سەیرە،
 جارەن دەمانگوت، ئەوان مووچە نادەن و دەمانچەوسـننەوہ، ئاخر
 بەـاستى لە تامـیان دەرکرد. لە دەرکی قەيسەرى تووشم بە تووشى
 (شەمە دمبرلـز) ى ھاوـى دـرینم بوو کە چەند مانگ بوو نەمبینبوو،
 شەمە زەلامـكى کەتەى وەرزشوان بوو و برادەرى جارانی یانەى
 فەرمانبەرەنم بوو، دین و دیانەت بەلایەوہ بايەخـكى نەبوو، ئەو قەت
 نەیدەھـشت تاـكـى قژە بـزەکەى بەلای سپپاتیەوہ بـوانـ، وەستای
 ەنگردنەوہ بوو و ناوی ئەنواع و ئەشکال بـیەى قژى دەزانى، کەچى
 ئەمـ شەمە بەو سپـتیەى قژیەوہ دەبینم. سەردەمـكى سەمەرەيە،
 توخوا ئاخر بـیەى قژ بـ مەمنووع بـ؟ ئەرـ ھىی ھەندـیە پیاو شەش
 مانگى لە پایین پـ بچـتە ژووہرەوہ؟ سەرم لەبن گوـى شەمە نا و
 گوتـ:

شەمە، بزانیە قەت عیلاجـکم بـ نابینیەوہ؟
 گوتى: ھاا مامـستا ھەمید چیتە؟ من لە خزمەتتەم.
 توخوا شەمە گیان تیوو بـ بـیەم بـ پەیدا کە، شەمە گیان دونیا مەرگ
 و مردنە، قەت نامەوـ بە قژى چەرموو سەر بنـمەوہ، شەمە منت لە
 بیرە؟ توخوا قەتت بەم بـزەوہریە دیوم؟ بریقەى قـندەرە و
 لووسو پووسی جل و بەرگ و بـنى خـشى منت نایەتەوہ یاد؟
 شەمە لـى بادامەوہ تومەز عەقـى بـتە عەقـى کـشکەى سەر
 سواندووکان. ئـ ئاخر من چوزانم، شەمەى زەندیق لە ئەستەغفیرو لـای
 دەدات و باسى ھەرام و ھەلـاـیم بـ دەکا، داخـكى زـرم لـى خوارد و
 ھەر بە پەلەپەل خـیم لـ قورتار کرد.

ئەو بازارا ھەگەـام سەرى دـستە دوکاندارە نزیکەکانیشم دا، کەچى
 بـیەم دەست نەکەوت و نەکەوت. بـیەى قژیان لـ کردبووینە ھەشیشە و
 تلیاک، بەو خودایەى بـ شەریک و لامەکانە، ئەوانت ئاسانتر دەست
 دەکەوت.

شەو لەسەر دـشەگەکم وەرکەوتبووم و داـغەى بـیە و بیرکردنەوہ لە
 چـنیەتیی پەیداکردنى خەریک بوو مـشکم کونبەدەر بکات، ھەر بیرم
 کردەوہ و لە خەیاـى سەیرا دەچووم و یەكسەر ھسقیلى ھامیدە بنجووم
 بیرکەوتەوہ کە خەمچییەکی ناودارى سییەکانى ھەولـر بوو.
 بەیانییەکەى سەردانى ماـوہەیم کرد کە کەوتبوو بەرانبەر
 مەزارەکەى سەعدووناوا.

ھسقیلم لەمـژر بوو نەدیوو، ئەو کاتى خـى لە مەکتەبى (ئەربیل
 ئوولا) ھاو پـلم بوو، دواتر بەھـى تەنبەـییەوہ وازی لە مەکتەب ھـنا

و له‌گه‌ ټاټوبی له دوکانه‌کیان له‌ناو خمچیه‌کان که‌وته کار، دواتر
چه‌ند ساټټیک به‌ر له‌ ټاپ‌چ کردنی جووله‌که‌کان، ټاټوبی له‌ دین وه‌رگه‌ ټاټوبی،
ئو تا ټاټوشتاش هر خه‌ریکی خمکاری و خمچ‌ټییه‌. گهرمای ټاټوبی به‌
هانه‌هانه‌کی خستبووم.

حسقیل چاوی پ‌م که‌وت، گه‌شایه‌وه و بردمیه‌ ژووره‌وه و جامه‌ ټاټوبی‌کی
که‌دینه‌که‌ی ب‌ه‌نام. ټاوه‌ فینه‌که‌که‌م له‌ گه‌روو ټاودیو بوو و باسی
ب‌یه‌ی قزم له‌گه‌ ټیدا ه‌نایه‌ گ‌گ‌گ‌گ‌، حسقیل سه‌ری سو‌ما و نه‌یده‌زانی
چ‌نم وه‌رام بداته‌وه، ټو ده‌یگوت: برایی من، ټو خمه‌ی من هه‌مه‌ هیی
خام و جورج‌ت و کوده‌ری و ټه‌نگ‌ره و سووف و بازه و چیت و کشمیر و
خوری و ج‌ری دیکه‌ی قوماشه‌، ترس‌که‌م ب‌ک‌ک‌که‌کت بده‌م ټو قژه‌ خاوه‌ت
بس‌ټینی، یان وه‌ک قوماشی دا‌زاوی عه‌مباران، قژت ب‌ټته‌ عه‌مباره‌س‌ت
و ټه‌وه‌نده‌ی هه‌ته‌، ټه‌ویشته‌ نه‌م‌ن‌. نا نه‌خ‌ر چاره‌ی ټ‌ لای من نییه‌،
به‌ک‌وو ده‌تن‌رمه‌ لای یووسف یا‌وو که‌ بندیان‌کی ل‌زانی گه‌وره‌ی ټ‌ه‌نگ
و ب‌یه‌یه‌ و مام‌ستای ټو زانستانه‌یه‌ که‌ پ‌یده‌ ټ‌ن‌کیمیک.

ما‌ی یووسفم له‌ ک‌ک‌انی عاره‌بان دیته‌وه که‌ ده‌که‌وته پشت مزگه‌وتی
مه‌ردان پاشا. یووسف له‌من به‌ ته‌مه‌نتر دیاربوو، نه‌یده‌ه‌شت تا‌ه‌
موو‌کی سپیی قژه‌ گروازه‌که‌ی سه‌رده‌ر‌ن‌، ب‌یه‌که‌ره‌وه و
ب‌یه‌گره‌وه‌یه‌کی مه‌علان بوو، که‌ باسه‌که‌م له‌گه‌ی کرده‌وه، وه‌رامی
ده‌موده‌ستی هه‌بوو و به‌لایه‌وه کار‌کی ئاسان بوو و ټ‌گه‌ چاره‌یه‌کی
شیاوی ب‌ دانام، به‌ مه‌رجی ټه‌وه‌ی لای که‌س باسی نه‌که‌م. ناردمیه‌وه لای
حسقیل و ج‌ک‌ک‌کی یه‌ک وه‌قه‌یی پ‌ خمی ټ‌ه‌شم لای ه‌نا و گه‌امه‌وه لای
یووسف و ټه‌ویش چ‌نیه‌ټیی گرتنه‌وه‌ی ب‌یه‌که‌ی جوان جوان ب‌ ټ‌اقه‌
کردم:

حه‌مید گیان گو‌ بگره‌، هه‌موو کیسه‌کانم له‌سه‌ر نووسیون، پ‌ویسته
قا‌پ‌کی به‌تا‌ی قو‌ ب‌نی و دوو مست له‌ خمه‌که‌ی حسقیلی ټ‌بکه‌ی و
پاشان ټهم کیسانه‌ی که‌ مادده‌ی کیمیا‌یی ج‌راوج‌ریان ټ‌دایه‌، د‌نی و
بایی یه‌ک که‌وگیر له‌م ب‌یه‌ کانه‌زایه‌ی که‌ له‌سه‌ری نووسراوه‌ خو‌ی
قورسی کانه‌زا ټ‌ده‌که‌ی، پاشان بایی دوو که‌وگیر له‌ پارافینیلین (پی
پی دی) و پاشتر یه‌ک مست سرکه‌ی قورقوشمی ټ‌که‌ به‌ کبریت ټ‌ده‌که‌ی،
به‌ برایی خ‌م ب‌م، دواتر گ‌گ‌لم‌ک له‌ خو‌ی بزم‌سی ټ‌ده‌که‌ی، ټینجا
ټ‌کسیدی ئاسن و کارب‌ناتی مه‌گنیسی‌م و ټ‌کسیدی ئام‌نیا و
مه‌نگه‌نیز و کبریتاتی س‌دی‌م هه‌ریه‌که‌یان بایی که‌وگیر‌کیان
ټ‌ده‌که‌ی، پاشان جامیلکه‌یه‌ک له‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ ها‌اوه‌ی ټ‌ه‌ژووی ناو
پاتری و ټ‌زی ورد و ټ‌نراو له‌ تایه‌ی ټ‌وم‌ب‌ل و چنگ‌ له‌ ته‌نیی بن
مه‌نجه‌ی دانووی ټ‌ده‌که‌ی، شه‌ش جامه‌ ټاوی ته‌واو کو‌ا‌ویش د‌نی و
هه‌موویان ده‌گریه‌وه و به‌ ده‌وه‌خاکه‌ناس ټ‌که‌ ټ‌وپ‌که‌یان ده‌که‌ی و ب‌
ماوه‌ی سه‌عات‌ک ده‌یا‌نخه‌یه‌ سه‌ر ئاگر‌کی کز، پاشان ده‌یه‌نییه‌

خوارهوه و تا بهیانی له هیوانه که جی دلی، بی بهیانییه که گیراوه که دهخه یته ناو شووشه ی گه وره ی سهر گیراو و پاشان ده توانی به شانه ی دار، ئی جارانی خمان که ئستا دهست ناکه ون، بیخت به کاری بی.

پویه کم دایه یوسف بندیان و خم و زهمبیلی بی له کیسه کیمیا م، به ره و ما بوومه وه. یوسف چنی گوت وامکرد، شووشه گه وره سهرگیراوه کانم هنان و له هیوانه کم به ج هشتن. خهریک بوو پا ده که وتم، نهو ژه زار ماندوو بوو بووم، که پا که وتم، خهریکی وه نه وزدان بووم و له چرکه ساتی خه و بردنه وه م، له ده رگا که درا و که کردم وه، شه و که تی برازام خی په ستایه ژووره وه و پی اگاه یاندم که سبه ی بی ئواره که ی له ئه گله نجه ی کو ه که ی ئاماده بم، پی گوتم به دریه وه ده یکه ی و بی چه ند که س کی تایه ته. پیر زباییم لی کرد و خ شحایی خم نیشاندا و ازیبوونی خم مم به چونه بی نه که یان بی ده ربی. دوا ی نیوه لی ژی پاشتر، خم به بی یه کردنه وه ی قژی چه رموومه وه خهریک کرد که به استی شواز کی هیلاکهر و ئهرک کی زار بوو بی من، تا لی بوومه وه، هه موو شانوپیلیم که وت، دواتر وومکرده باخچه که و به چاوه نایی وشکبوونه وه ی بی یه که وه که وتمه داغه لیدانه وه، له و ماوه یه دا داغه خهریک بوو ته واوی ژیا نم بگرته وه.

عه سر کی دره نگ به قژی قه ترانیمه وه به ره و ما ی شه و که ت هه نگاوم نا که ته واو ک له ده ره وه ی شار بوو و له و به شوق و زهوق کی زاره وه پی شوازیان لی کردم و چه ند د ست کی خم مم له و دیتنه وه و شادمان بووم به دیداریانه وه، حه وشه گه وره که له خه کانی شارستان و دنیا دیته جمه ی ده هات و نزیکه ی شه ست حه فتا که س ک ده بوون، گوا یه ئاهه نگه که یان به دریه وه یه نه وه کا بزانه ته وه، چونکه ئاقیه ت خراپ ده که و ته وه، تینی گهرما که ش هه مووانی هه راسان کرد بوو. کاریگهریی گهرما که خهریک بوو له پیستی خم مم بی نه ته ده ر، هه ستم کرد به خم و چاکه ته وه، شه لی ئاره قه ده بووم، ده ست کم به هه نیمه داه نا، بینیم ه شکاو ک له خم و هژوواو ته واوی سهر و وخساری گرتووم، به ره و لای س نده یه ک چووم که له دووره وه دیار بوو و که م ک ده موچاوم دایه بهر ئاو و گه امه وه، هه ستم کرد خه ک به لاچاو کی سه یره وه ته ماشام ده که ن و له گه یه کتردا ده که ونه پسته پست و پی که نین، ئاره قه ته واوی له شی داگرتبووم، تک تک به پشتی ملمدا ده چووه خواره وه، ناچاری فیدانی چاکه ته کم بووم و بینیم له دواوه قاقای پی که نینیا نه و ئاو کم دایه وه، هه ستم کرد له دواوه به ه شایی و په ه و پیسی کراسه سپیه کم پی ده که نن، به سهرخم نه هانی و کراسه که شم دا که ند و ته ماشایه کی لای پشته وه یم کرد، ببوو به یه ک پارچه ه شاوی په ه په ه داری پر له خالی زهرد و مر، ده تگوت نه خشی

گیراوه‌ی فنجانه قاوه‌کانی جارانی دایکی هحه‌تیمه، هشاو و خساری نه‌هشتبووم، هشاوی تکه‌ه‌ی ماده ج‌راوج‌ره کیمیا‌یی‌ه‌کان و زفت و قی و ها‌اوه‌ی هژوو تک تک به ده‌موچاومدا ج‌گله‌ی ده‌به‌ست، کراسه‌که‌م که‌وتبووه ده‌ست یه‌کدوو چاوه‌ش که ب هه‌په‌کک هاتبوونه ئه‌و ناوه و ده‌یان‌وانی و خهریکی پ‌که‌نین و گفتوگ بوون و گو‌م ل بوو ده‌یان‌گوت نه‌خشی کراسه‌که‌ی حه‌میده‌فه‌ندی کتومت تا‌بل‌کانی فانکووخ، پ‌که‌نین و قاقایان له هه‌رچوار لوه ده‌بیسترا، حه‌مید فانکوووخ. فانکوووخ، بانگیان ده‌کردم.

به پهله گڼچانه کهم دایه بهر څم و تا وزه تڼدا بوو ته کانمدا و
 ئه و ناوهم جڼه ښت، له لاکه تره وه خزمه کانیشم بهم بهر مه قاقایان
 دهات. سهرسهرییه کانی ئه و ناوهمش تا له چاوان بزر بووم، هر هاوار
 هاواری همید فانکووخیان بوو. لهو ځو ځو ځو ناوی همید فانکووخم
 به سهردا سپا. که ده رگای ما ځه و هم کرده وه، یه کسر څم له
 گهر ماوهم په ستا و به ته شتان ئاوم ده کرده سهر څم و جڼه گله ی خم و
 ځه شکاو بنی نه دهات و نه ده بڼه ایه وه.